

ren er forpligtet til i god tid inden flytningen at underrette den anden forælder herom. Samværsforælderen kan på denne måde få mulighed for at forholde sig til den nye situation og træffe eventuelle foranstaltninger – f.eks. selv vælge at flytte eller anlægge sag om en ændret bopælsafgørelse – i god tid forinden flytningen. En sådan bestemmelse vil endvidere have en positiv signalværdi over for bopælsforælderen og som sådan en vis præventiv effekt i forhold til decideret chikane.

Et flertal (12 medlemmer) forkastede en sådan varslingsregel og peger navnlig på, at en sådan bestemmelse er forbundet med betydelige vanskeligheder i forhold til eventuelle formkrav, sanktionsmuligheder mv. Det kan endvidere diskuteres, om det i alle tilfælde er hensigtsmæssigt at pålægge bopælsforælderen en varslingsfrist. I yderste tilfælde kan det således medføre, at en bopælsforælder ikke vil kunne sige ja til ønskejobbet med kort varsel, ikke vil kunne flytte i nærheden af syge familiemedlemmer for at varetage pasningen af disse mv.

Et mindretal (3 medlemmer) finder det påkrævet af hensyn til barnets bedste, at der indføres en varslingsbestemmelse i forbindelse med en af forældrenes flytning. Det foreslås derfor, at den forælder, der vil flytte, skal informere den anden om indenlands flytning med mindst 1½ måneds varsel. Det påhviler den forælder, der flytter, at dokumentere, at varslingsfristen er overholdt. Varslingsfristen har til formål at sikre en mulighed for i god tid at kunne indgå nye aftaler om bopæl og samvær og indrette sig i overensstemmelse hermed. Den har samtidig til formål at give den forælder, der ikke flytter, en mulighed for at anmode statsforvaltningen om en afgørelse, herunder evt. en midlertidig afgørelse, om barnets bopæl, eller om samvær, hvis det ud fra en samlet vurdering må antages, at en flytning ikke er til barnets bedste. Overflytning af barnets bopæl til samværsforælderen forventes særligt at kunne blive aktuel, hvor forældrene indtil da har boet tæt på hinanden, og der samtidigt har været et udvidet samvær. Det er uden betydning for varslingsbestemmelsen, om der er fælles forældremyndighed eller ej. Mindretallet peger på, at selv om en tilsidesættelse af varslingspligten ikke har nogen umiddelbar retsvirkning, kan en sådan handle måde vise en manglende respekt for barnets fortsatte kontakt med den anden forælder. Dette kan tillægges vægt ved en eventuel efterfølgende sag om overførsel af barnets bopæl eller forældremyndighed.

Der henvises til afsnit 5.4.2.4.3.1.

3.5.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig med udvalget i, at en forælders beslutning om at flytte sin eller barnets bopæl kan få store konsekvenser for barnets mulighed for kontakt med begge forældre. Ministeriet finder derfor i lighed med mindretallet, at der bør gælde en generel varslingsregel, hvorefter en forælder, der ønsker at ændre sin eller barnets bopæl til et andet sted her i landet eller i udlandet, skal underrette den anden forælder herom inden 6 uger før flytningen.

Hensigten med bestemmelsen vil navnlig være at få forældrene til i god tid inden en flytning at orientere hinanden om flytteplaner og på den måde få bragt spørgsmålet om, hvordan barnet efter en flytning bevarer kontakten til begge forældre frem til en drøftelse.

I de tilfælde, hvor der er fælles forældremyndighed, og bopælsforælderen ønsker at flytte barnets bopæl til et andet sted her i landet, risikerer barnets kontakt til den anden forælder at blive svækket. Der henvises til mindretallets overvejelser vedrørende en varslingsbestemmelse, jf. pkt. 3.5.2. Indførelse af en varslingsbestemmelse giver den anden forælder mulighed for at rette henvendelse til statsforvaltningen og bede om at få foretaget en ny vurdering af, hvor barnet skal have bopæl, når forælderen har fået kendskab til flytteplanerne. Herved opnås også, at forældrene under sagens behandling i statsforvaltningen kan modtage børnesagkyndig rådgivning, konfliktmægling mv., som kan være med til at løse op for konflikten. Forælderen kan i den forbindelse anmode statsforvaltningen om at træffe en midlertidig afgørelse om, hvor barnet skal bo, indtil sagen er endeligt afgjort af retten.

Ministeriet er opmærksom på, at det ikke er muligt eller giver mening at sanktionere en manglende overholdelse af varslingsreglen, men er dog samtidig af den opfattelse, at en manglende opfyldelse heraf vil kunne indgå som et moment blandt flere, hvis retten skal vurdere, om barnets bopæl skal forblive hos den nuværende bopælsforælder, eller om den skal overføres til den anden forælder. Det påhviler den forælder, der flytter, at godtgøre, at varslingsfristen er overholdt.

Det bemærkes, at i tilfælde af fælles forældremyndighed skal begge forældre give samtykke til, at barnet forlader landet eller tager fast bopæl i udlandet, hvis der er uenighed om forældremyndigheden, jf. den gældende § 3. Er der fælles forældremyndighed over barnet, er det således *ikke* tilstrækkeligt at varsle den